

že forma jeho nie je predpísaná, žiadosť poškodeného učinenu v pokračovaní u súdu prvej stolice, aby obžalovaný bol potrestaný.

K tomu však, aby obžalovaný mohol byť na základe tohoto návrhu odsúdený, je treba, aby pôvodné trestné oznámenie, podané pre onen čin verejnožalobný, bolo podané v lehote stanovenej v § 17, odst. 1 cit. zák. u súdu alebo u štátneho zastupiteľstva, čo však v súdenom prípade ako hore bolo uvedené, sa nestalo a je preto stíhanie nižšími súdmi zisteného trestného činu súkromnou žalobou vylúčené.

V dôsledku toho rozsudky nižších súdov trpia zmätkom podľa § 385, čís. 1 c) tr. p., ktorý, pretože je na ujmu obžalovaného, treba brať v úvahu v smysle posl. odst. cit. paragrafu z povinnosti úradnej. Najvyšší súd preto pokračoval podľa § 33, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudky nižších súdov a obžalovaného na základe § 326, čís. 4 tr. p. od obžaloby oslobodil.

Čís. 5867.

Náležitosti skutkových podstat prestupků podle §§ 32 a 36 zbroj. patentu.

Zbraň »nosi« jen ten, kdo ji má u sebe s vědomím, že je to zbraň, se kterou může a chce podle jejího určení v případě potřeby nakládati; nestačí proto o sobě k naplnění skutkové podstaty »nošení zbraně«, přenášel-li obžalovaný ukradenou zbraň z místa činu do svého bytu.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1937, Zm II 54/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II a), c), 180 tr. z. a přestupkem podle §§ 32 a 36 zbroj. pat.; podle § 290 tr. ř. zrušil však napadený rozsudek ve výroku, pokud byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle §§ 32 a 36 zbroj. pat., a v důsledku toho též ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisících a vrátil věc témuž soudu první stolice, aby ji znovu projednal a rozhodl, přihlížeje při tom k pravoplatnému odsouzení obžalovaného pro zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174, II a), c), 180 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Rozsudek první stolice je zmatečný podle § 281, čís. 9 a) tr. ř., když uznává obžalovaného vinným přestupkem podle § 32 a 36 zbroj. pat., spáchaným tím, že v M. dne 17. a 18. listopadu 1935 zbraň a municie, totiž browning s náboji, držel a zbraň tuto, nemoha prokázati nutnost k odvrácení hrozícího mu nebezpečí, také nosil. K této zmatečnosti je nejvyššímu jako zrušovacímu soudu, ježto bylo trestního zákona nesprávně použito v neprospěch obžalovaného, přihlídnouti z moci úřední, jako kdyby tento důvod zmatečnosti byl býval uplatňován (§ 290 tr. ř.).

Rozsudek zjistil totiž pouze, že H-ovi byl obžalovaným ve společnosti ještě jiného neznámého spolupachatele, kromě jiných věcí, odcizen též

soukromý browning, ráže 6.35 mm, že byl nalezen v domě, kde obžalovaný bydlí, v jeho kabátě a že obžalovaný neměl povolení k držení zbraně a munice. V rozsudku však nejsou zjištěny další zákonné známky skutkové podstaty obou trestných činů, což činí rozsudek zmatečným podle § 281, čís. 9 a) tr. ř.

Především není zjištěno, že jde o zakázanou zbraň ve smyslu § 2 zbroj. pat., tedy o zbraň kratší než 18 cm (min. nař. ze 4. prosince 1875, čís. 148 ř. z.); není vůbec zjištěno, že obžalovaný, o němž rozsudek zjistil, že neměl povolení, měl v držení náboje k oné zbrani, a též ne, že vůbec šlo o municí, zapovězenou podle §§ 2 a 12 zbroj. pat. Není dále zjištěna žádná okolnost, z níž by se dalo souditi, že stěžovatel zbraň n o s i l. Ve smyslu zákona »nosí« zbraň jen ten, kdo ji u sebe má s vědomím, že je to zbraň, se kterou může a chce podle jejího určení v případě potřeby nakládati. Okolnost, že obžalovaný přenášel zbraň z místa činu do svého bytu, nestačí ještě sama o sobě k naplnění skutkové podstaty n o š e n í zbraně, leda že by při této dopravě byl sledoval úmysl, aby zbraně v případě potřeby použil. To však rozsudek nezjišťuje.

Při nedostatku těchto zjištění nemůže nejvyšší jako zrušovací soud rozhodnouti ihned ve věci samé, ježto nelze se obejít bez opakování hlavního přelíčení; bylo proto rozsudek v této části zrušiti vzhledem k předpisu § 290 tr. ř. a věc vrátiti nalézacímu soudu, aby ji v mezích zrušení znova projednal a rozhodl, přihlédna k pravoplatnému výroku o vině, pokud jde o zločin krádeže.

Čís. 5868.

Kto kúpi od pachateľa krádeže záložné lístky na ukradené veci, nadobúda i dispozičné právo nad založenými predmetmi a dopúšťa sa, sú-li splnené i ďalšie znaky skutkovej podstaty, ukryvačstva podľa § 370 tr. zák. a nie nadržovania podľa §§ 375, 376 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 7. apríla 1937, Zm III 138/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin ukryvačstva vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie trestných činov spáchaných obžalovanými A. a B. a kvalifikoval tieto trestné činy ako pokračovacie zločiny ukryvačstva podľa § 370, odst. 1 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. preto, že odvolací súd kvalifikoval čin obžalovaných len jako prečiny nadržovania podľa §§ 375, 376 tr. z. a nie jako zločiny pokračovacieho ukryvačstva podľa § 370, odst. 1 tr. z. Zmätočnej sťažnosti nelze odopreť úspech.

Odvolací súd v shode so súdom prvej stolice prijal za zistené, že obžalovaný A. v N. v dobe od začiatku marca 1935 do začiatku marca